http://www.dhammadownload.com

ဓမ္မဒါန အလှူရှင်

ဂဝေဠွယ်

(အင်း ၆)

ကုသိုလ်အာဝွေးများ

http://www.dhammadownload.com

တစ်စတစ်စ. စွန့်ခံ့မှုလှူင်၊ ဘဝနောက်နောင်း၊ ဆက်တိုင်းကောင်းစေ။

ဒို့

အမှတ်တရဓမ္မဒါန

အမတံဒဒေါစသောဟောတိ၊
ယောဓမ္မမနုသာသတိ။

အကြင်သူသည် တရားစကားကို ဟောပြော၏။
တရားစာကို ဖြန့်ဝေ၏။
ထိုသူသည် အမတဒါန နိဗ္ဗာန်အလှူကို
ပေးလှူသည်မည်၏။

F.1.A

http://www.dhammadownload.com

ကုသိုလ်အတွေးများ

ရဝေနွယ် (အင်းမ)

စာမူခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၀၈၀၀၆၀၂
အဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၁၇၂၀၆၀၃

ပထမအကြိမ် အုပ်ရေ - ၂၀၀၀

၂၀၀၆ခုနှစ်၊ မတ်လ

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းနှင့်အတွင်းဖလင်
New Day Colour Separation
အမှတ် (၁၄၈)၊ လမ်း (၅၀)၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်
ဦးကျော်စန်းလင်း (ယာယီ-၈၆၉) အဲဗားဂရင်းအော့ဆက်
အမှတ်(၁၉၉)၊လမ်း (၅၀)၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ ဦးကျော်ဟင်း
ယုံကြည်ချက်စာပေ
အမှတ်(၁၁၁)၊ ၃၃ လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဤစာအုပ်နှင့် ဤစာအုပ်ကဲ့သို့သော
လက်ကမ်းစာအုပ်ငယ်များကို

ဓမ္မဒါန

ပြုလုပ်လိုပါက New Day သို့ ဆက်သွယ်မှာယူနိုင်ပါသည်။
ဖုန်း - ၂၀၁၄၃၇၊ ၂၉၈၆၄၂

http://www.dhammadownload.com

တနင်္လာနံနှင့်မိတ်ဖွဲ့ခြင်း

ဘယ်နေရာရောက်ရောက် ခွေးကျွေးတဲ့အလုပ်ကလေးကိုတော့ ဝတ်တစ်ခုလိုသဘောထားပြီး လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေဆို လမ်းပေါ်မှာ ခွေးပိန်ကလေးတွေ တွေ့ရရင်တောင် နီးစပ်ရာမုန့်ဆိုင်ကဝယ်ပြီး ကျွေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ ဒီခွေးကျွေးတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူငယ်ချင်းက မေးခွန်းတစ်ခု မေးလာပါတယ်။

"တနင်္လာနံမို့ ခွေးကျွေးတာလား"တဲ့။

မိမိက "တနင်္လာနံဆိုတာ ဘာလဲ"လို့ ပြန်မေး

http://www.dhammadownload.com

တော့ သူငယ်ချင်းက "ငွေနံ့လေ"တဲ့။

ဒီတော့မှ မိမိလည်း သဘောပေါက်သွားပြီး "တနလ်ာနံကြောင့်တော့မဟုတ်ဘူး၊ သီဟိုဠ်ဝတ္ထုလေး တစ်ပုဒ်ကို ဖတ်ဖူးထားလို့ပါ"လို့ပြန်ပြောပြီး အဲဒီ သီဟိုဠ်ဝတ္ထုလေးကိုပါ သူငယ်ချင်းကို ပြောပြဖြစ်လိုက်ပါတယ်။ သူငယ်ချင်းက "သြော် ... ဒါ့ကြောင့်ကိုး"လို့ အတည်လိုလို နောက်သလိုလိုနဲ့ ပြန်ပြောခဲ့တာ အခုအထိ မှတ်မိပါသေးတယ်။

သူငယ်ချင်းကို ပြောပြခဲ့ဖူးတဲ့ သီဟိုဠ်ဝတ္ထုလေး ကိုပါ အခုချစ်တဲ့ စာဖတ်သူတွေကိုလည်း ပြန်ပြောပြချင်ပါ တယ်။

တစ်ခါတုန်းက သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ အရှင်စူဠနာဂလို့ အမည်ရတဲ့ မထေရ်တစ်ပါး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဓမြို့မှာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ညှပ်ရိုးတော်ကို ဌာပနာထားရာလည်းဖြစ်၊ ဒေဝါနံပိယ တိဿမင်းကြီးရဲ့ ကောင်းမှုလည်းဖြစ်တဲ့ ထူပါရုံစေတီတော် ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ထူပါရုံစေတီတော်ရဲ့အနီးမှာရှိတဲ့

http://www.dhammadownload.com

ကျောင်းကြီးကိုလည်း ထူပါရုံကျောင်းတိုက်ကြီးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ အရှင်စူဠနာဂဟာ အဲဒီထူပါရုံကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ တခြားရဟန်းတော်တွေနဲ့အတူ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးပါ။

တစ်နေ့ အရှင်စူဠနာဂ ဆွမ်းစားပြီးလို့ ခံတွင်းဆေးပြီးချိန်မှာ သားတွေပေါက်ထားတဲ့ ခွေးမတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ခွေးမကို သေချာကြည့်လိုက်တော့ ပိန်ပိန်ချည့်ချည့်နဲ့ အတော်ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေတဲ့ပုံပါ။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေပုံရတဲ့ ခွေးမကိုမြင်လိုက်တော့ အရှင်စူဠနာဂက တော်တော်လေး သနားသွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆွမ်းစားပြီး သပိတ်ဆေးပြီးပြီဆိုတော့ ကျွေးစရာဆွမ်းကျန်လည်း မရှိတော့ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဘာလုပ်လိုက်သလဲဆိုတော့ "ငါသည် စားအပ်ပြီးသော အစာမှန်သော်လည်း ထိုခွေးမအား အန်၍ လှူအပ်သောငှာအပ်၏"လို့ နှလုံးပိုက်ပြီး မိမိရဲ့ခံတွင်းထဲကို လက်ထိုးအန်ပြီး ခွေးမကို ကျွေးလိုက်ပါတယ်။ အရှင်စူဠ

http://www.dhammadownload.com

နာဂဟာ ခွေးမကို အန်ကျွေးရုံတင်မကပါဘူး၊ အိုးခြမ်းကွဲ တစ်ခုထဲမှာ ရေထည့်ပြီး ရေလည်းတိုက်လိုက်ပါသေးတယ်။

အစာထိုက်သင့်သလောက်ဝသွားတဲ့ ခွေးမကို ကြည့်ပြီး အရှင်စူဠနာဂလည်း တစ်ခါမှမဖြစ်ဘူးတဲ့ ပီတိတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆုတစ်ခုကို ကောက်ခါငင်ခါ တောင်းလိုက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ဆုတောင်းက ...

"ငါသည် ဤခွေးမအား မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို မငဲ့ ကွက်ဘဲ အန်၍ကျွေးလိုက်ရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ရပါလို၏။ နိဗ္ဗာန်မရသေး၍ သံသရာကျင်လည် ရသည်ရှိသော် ပစ္စည်းလာဘ်လာဘ ပေါများရပါလို၏"တဲ့။

စာမှာတော့ အရှင်စူဠနာဂရဲ့ ဒါနစေတနာဟာ ပထမဇောအဆင့်မှာတင် အရှိန်အဟုန်အစွမ်း တော်တော် ကြီးမားနေခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အရှင်စူဠနာဂ ဆုတောင်းတဲ့နေ့ ညချမ်းမှာပဲ ဒကာ ဒကာမများစွာဟာ ထောပတ်တွေ တင်လဲခဲတွေ သကာတွေ ပျားရည်တွေယူလာပြီး "အရှင်စူဠနာဂ ဘယ်ကျောင်းမှာ

http://www.dhammadownload.com

နေပါသလဲ"လို့မေးပြီး ရောက်လာကြပါတယ်။ အရှင်စူဠနာဂလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အံ့အားသင့်နေပါတယ်။ အရှင်စူဠနာဂဟာ ရောက်လာတဲ့ ဘုဉ်းပေးစရာတွေကို သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတော်တွေကိုပါ ခွဲဝေလှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။

နောက်မကြာခင်မှာ ဒကာဒကာမတွေ ထပ်ရောက်လာပြန်ပါတယ်။ သူတို့သီဟိုဠ်ခေတ်မှာ အသုံးများတဲ့ ဓာတ်ပို့လ်ပွင့် အစရှိတဲ့ ဆေးတွေကိုယူလာပြီး ကပ်လှူပြန်ပါတယ်။ အရှင်စူဠနာဂလည်း ရှေးနည်းအတိုင်း သီတင်းသုံးဖော်တွေကိုပါ ခွဲဝေလှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။

နံနက်လင်းလို့ ဆွမ်းခံကြွတဲ့အခါမှာတော့ ဒကာဒကာမတွေဟာ ရေတွက်လို့မရနိုင်လောက်အောင် ဆွမ်းဟင်းများစွာကို လောင်းလှူတော့တာပါပဲတဲ့။

ဘယ်လောက်အထိ ဆွမ်းတွေရသလဲဆိုရင် ထူပါရုံကျောင်းတိုက်မှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ရဟန်းတော်အားလုံး သုံးဆောင်နိုင်လောက်အောင်အထိ များပြားလွန်းတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရှင်စူဠနာဂက ကျောက်

http://www.dhammadownload.com

စည်ကို တီးခတ်ပြီး ထူပါရုံကျောင်းတိုက်မှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ရဟန်းတော်တွေကို ပြန်ပြီး လောင်းလှူလိုက်ပါတယ်။ နောက်ရက်တွေမှာလည်း အရှင်စူဠနာဂဟာ ရသမျှဆွမ်းဟင်းတွေကို ကျောက်စည်တီးခတ်ပြီး နေ့စဉ်ပြန်လှူခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အရှင်စူဠနာဂဟာ မိမိပြုခဲ့တဲ့ ဒါနစေတနာကို ပြန်ဆင်ခြင်ရင်း ပီတိတွေဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒီဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ပီတိကို အခြေခံပြီး ဝိပဿနာဘက်ကူးကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို ကြိုးကြိုးစားစား အားထုတ်လိုက်တာ ရဟန္တာဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ တက်ကြွထက်သန်တဲ့ ဒါနစေတနာဟာ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးတင်မကဘဲ အရဟတ္တဖိုလ်အထိ အကျိုးပေးသွားတာပါပဲ။

အရှင်စူဠနာဂ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်း တစ်ခုသောကာလကြာကြာ ရက်တစ်ရက်မှာ ထူပါရုံကျောင်းတိုက်မှာရှိတဲ့ ရဟန်းတော်ငါးရာကြွလာပြီး မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ မဟာဗောဓိပင်ကို လိုက်ပို့ပေးဖို့ တောင်း

http://www.dhammadownload.com

ပန်ကြပါတယ်။ အရှင်စူဠနာဂကလည်း လိုက်ပို့ပေးပါမယ် လို့ ပြန်ဝန်ခံလိုက်ပါတယ်။ အရှင်စူဠနာဂကို လိုက်ပို့ပေးဖို့ တောင်းပန်ရခြင်းရဲ့ အဓိကအကြောင်းကတော့ လမ်းခရီး တစ်လျှောက်မှာ ဆွမ်းကွမ်း အခက်အခဲမရှိအောင်လို့ပါ။

အရှင်စူဠနာဂကလည်း ကတိခံထားတဲ့အတိုင်း ရဟန်းတော်ငါးရာကို မဟာဗောဓိပင်ကို လိုက်ပို့ပေးပါ တယ်။ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်မှာ နတ်ကောင်းနတ်မြတ် တွေက ကူညီစောင့်ရှောက်သလို ရောက်ရာဒေသက ဒကာ ဒကာမတွေကလည်း ဆွမ်းအချိုပွဲတွေ အလျှံအပယ် လောင်း လှူကြပါတယ်။

မဟာဗောဓိပင်ကိုဖူးပြီး အပြန်ခရီးမှာတော့ အရှင် စူဠနာဂဟာ လေဝမ်းရောဂါကို အပြင်းအထန်ခံစားရပါ တော့တယ်။ ဒီတော့ အတူပါလာသူ ရဟန်းတော်တွေလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရပါတယ်။ သူတို့စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ ခြင်းရဲ့အကြောင်းကတော့ အကယ်၍ အရှင်စူဠနာဂ လမ်းခရီးမှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့ရင် သူတို့အတွက် ဆွမ်းဘောဇဉ်

http://www.dhammadownload.com

အခက်အခဲတွေကြားမှာ စိုးလို့ပါ။ ဒါကိုသိတဲ့ အရှင်စုန္ဒနာဂက အဖော်ရဟန်းငါးရာကို ဘယ်လိုမိန့်သလဲဆိုတော့ "အရှင်ဘုရားတို့ အထွေအထူးမစိုးရိမ်ကြပါနဲ့၊ တပည့်တော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့ရင် ကြွင်းကျန်တဲ့ တပည့်တော်ရဲ့ဓာတ်တော်ကို ရှေ့ဆုံးကကြွတဲ့ မထေရ်ရဲ့ ရေစစ်မှာဖြစ်ဖြစ်၊ သပိတ်မှာဖြစ်ဖြစ် ဖွဲ့ချည်ပြီး မြို့ရွာထဲဝင်ပါဘုရား။ ဒါဆို အရှင်ဘုရားတို့အတွက် လမ်းခရီးမှာ ပစ္စည်းလေးပါးအတွက် မပင်မပန်းဖြစ်ရပါလိမ့်မယ်ဘုရား"လို့ အကြံပေးတော်မူပါတယ်။

အရှင်စုန္ဒနာဂမထေရ်လည်း အဲဒီလိုအကြံပေးပြီး မကြာခင်မှာဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားပါတယ်။ ကျန်ခဲ့တဲ့ သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတော်တွေက အရှင်စုန္ဒနာဂရဲ့အလောင်းတော်ကို ကောင်းကောင်းသင်္ဂြိုဟ်ပြီး အရှင်စုန္ဒနာဂ မှာခဲ့တဲ့အတိုင်း ဓာတ်တော်တွေကိုယူပြီး ကြွတော်မူကြပါတယ်။ ကြွတော်မူတဲ့ လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ပစ္စည်းလေးပါး မပင်မပန်းနဲ့ မိမိတို့သီတင်းသုံးရာ သီဟိုဠ်ကျွန်း ထူပါရုံကျောင်းတိုက်ကို ပြန်ရောက်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

http://www.dhammadownload.com

တန်လာန် နှင့်မိတ်ဖွဲ့ခြင်း

စေတနာကြီးမားလှတဲ့ သာမန်ဒါနလေးဟာ ကာယကံရှင် မရှိတော့တာတောင် ကျန်ခဲ့တဲ့သူတွေအတွက် အကျိုးပြုသွားတဲ့ သီဟိုဠ်ဓမ္မဝတ္ထုလေးပါ။ စေတနာရဲ့ သဘောသရုပ်ကို ဖွင့်ပြနဲ့တဲ့ ဝတ္ထုလေးအဖြစ်လည်း ပူးတွဲ သဘောပေါက်လိုက်ရပါတယ်။

အရှင်စူဠနာဂရဲ့ ဝတ္ထုလေးကို သတိရနေသမျှ တော့ ခွေးတွေကို ကျွေးဖြစ်နေဦးမှာပါ။

ခွေးတွေကို ကျွေးဖြစ်နေသမျှတော့ အရှင်စူဠနာဂ ရဲ့ ဝတ္ထုလေးကို သတိရနေဖြစ်ဦးမှာပါ။

ကျမ်းကိုး–

မဓုရ ရသဝါဟိနီကျမ်း – စူဠနာဂမထေရ်ဝတ္ထု

(နှာ–၃၇၁ မှ ၃၈၀)

Faces(မုခ)မဂ္ဂဇင်း

ဇန်နဝါရီ၊ ၂၀၀၃

http://www.dhammadownload.com

အကုသိုလ်၊ သစ်ပင်နှင့်၊ ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းမှု

မနက်စောစော ကော်ဖီသောက်ရင်းနဲ့ ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်စာရင်းလေးကို ပြန်ဖတ်ရင်း၊ ပြန်တွေးဖြစ်ရင်းနဲ့ စိတ်က အလိုလိုကြည်နူးလာပါတယ်။ သိပ်များများစားစား ကြီး မဟုတ်ခဲ့ပေမယ့် တချို့ကုသိုလ်လေးတွေကိုတော့ ဒီနေ့ အထိ သတိတရရှိနေတုန်းပါ။ ဥပမာ–အသက်(၅၀)ကျော် အသားမည်းမည်း အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ခေါင်းပေါ်က မုန့်ဗန်းကြီးမှောက်ကျသွားလို့ ငိုနေတာတွေ့ရတော့ ပါလာတဲ့ ငွေတချို့ကို ထုတ်လှူဖြစ်ခဲ့တာမျိုးလေးတွေပါ။ အဲဒီလိုအပြုအမူ ကုသိုလ်လေးကို ပြန်ဖတ်မိတိုင်း၊ ပြန်တွေး

http://www.dhammadownload.com

မိတ်ဆိုင်း ကြည့်နူးရမြဲပါ။ စာလိုပြောရင်တော့ အပရစေတနာ ပေါ့။

ကုသိုလ်စာရင်းကို မှတ်တမ်းတင်ဖြစ်သလို ပြုခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်စာရင်းကိုလည်း ဘယ်ညာပူးတွဲပြီး မှတ်တမ်းများ တင်ဖြစ်ခဲ့ရင် ကောင်းမလားလို့ပါ။ တကယ်လို့ အဲဒီလိုသာ မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ရင် ဘယ်စာရင်းက အလေးသာသွားမလဲ၊ ကုသိုလ်ကလား၊ အကုသိုလ်ကလား၊ ပုထုဇဉ်ပီပီ အကုသိုလ်တွေကို အကြိမ်ကြိမ်တွေးခဲ့၊ အကြိမ်ကြိမ်ပြောခဲ့၊ အကြိမ်ကြိမ် ပြုခဲ့တာပါ။ သီးသန့်မှတ်တမ်း မရှိခဲ့လို့ အရေအတွက် မသိရတာသာရှိမယ်။ တွေးခဲ့၊ ပြောခဲ့၊ ပြုခဲ့တာတွေကတော့ မမြင်ရတဲ့ အရေအတွက်တစ်ခုအနေနဲ့ တည်ရှိနေကြမှာပါ။

အဲဒီအတွေးတွေဖြစ်ရင်း အခုပြောပြမယ့် ဝတ္ထုလေးက စဉ်းစားစရာအဖြစ် ပေါ်လာခဲ့တာပါ။

မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ 'ဥရုဝေလ'လို့ အမည်ရတဲ့ သဲတောင်ကြီးတစ်တောင် ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

http://www.dhammadownload.com

အဲဒီသဲတောင်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပုံသမိုင်းကြောင်းက ဒီလိုပါ။

မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မမူမီကာလ အဲဒီဝန်းကျင်ဒေသမှာ ရသေ့တစ်သောင်း နေထိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး ချစ်ခင်ရိုသေမှုရှိသလို၊ တစ်ပါးရဲ့စကားကိုလည်း တစ်ပါးက ရိုသေလိုက်နာလေ့ရှိပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ရသေ့တစ်သောင်းဟာ စည်းဝေးပွဲတစ်ခု ကျင်းပကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့စည်းဝေးပွဲမှာ အဓိကအဆိုတင်သွင်းမှုနဲ့ ထောက်ခံမှု ကတိကဝတ်ကတော့ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါတယ်။

"ငါ့ရှင်ရသေ့အပေါင်းတို့၊ ကာယကံအပြစ်နဲ့ ဝစီကံအပြစ်တွေကတော့ တစ်ပါးသူတွေသိဖို့ သိပ်ထင်ရှားတယ်။ မနောကံကျတော့ တစ်ပါးသူသိဖို့ မထင်ရှားတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ရသေ့တစ်ပါးပါးဟာ ကာမဂုဏ်နဲ့စပ်တဲ့အကြံ၊ ဒေါသနဲ့စပ်တဲ့အကြံ၊ သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်လိုတဲ့အကြံ စတဲ့အကြံတွေကို ကြံခဲ့မိရင် ဘယ်သူမှ

http://www.dhammadownload.com

အပြစ်ပြောမယ့်သူ၊ ဆုံးမမယ့်သူ မရှိတော့ဘူး။ ဒီတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ်တိုင်အပြစ်တင်ပြီး ဒဏ်ခတ်တဲ့အနေနဲ့ အကုသိုလ်တစ်ခုခုကို ကြံခဲ့၊ တွေးခဲ့မိရင် မြစ်ဆိပ်ကသဲကို ဖက်နဲ့ယူပြီး ဒီနေရာမှာ ပုံရမယ်။ ဒီအပြုအမူဟာ ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင် ဒဏ်ထမ်းခြင်းဖြစ်တယ်"

ရသေ့တွေဟာ သူတို့ပြုခဲ့တဲ့ကတိကဝတ်အတိုင်း အကုသိုလ်တစ်ခုခုကို ကြံမိ၊ တွေးမိတိုင်း မြစ်ဆိပ်ကနေ သဲကို ဖက်ရွက်နဲ့သယ်ပြီး သတ်မှတ်ထားတဲ့နေရာမှာသွားပြီး ပုံလေ့ရှိပါတယ်။ ကာလတွေကြာလာတော့ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ 'ဥရုဝေလ'လို့ခေါ်တဲ့ ကြီးမားတဲ့ သဲတောင်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ရသေ့တွေစုပုံခဲ့တဲ့ သဲတောင်ကြီးဟာ ကာလကြာကြာတစ်ခုအထိ တည်ရှိနေခဲ့မှာပါ။ လူသားတွေက အဲဒီသဲတောင်ကြီးကိုကြည့်ပြီး "တော်တော်အကုသိုလ်များတဲ့ ရသေ့တွေပါလား"လို့ ဘယ်သူမှကဲ့ရဲ့မယ်မထင်ပါဘူး။ မကဲ့ရဲ့မယ့်အပြင် "ဒီသဲတောင်ကြီးဟာ ရသေ့တွေရဲ့

http://www.dhammadownload.com

ရိုးဖြောင့်မှု၊ မာယာသာဌေယျကင်းမှု၊ လူသားပီသတဲ့သတ္တိရှိမှု စတဲ့ သင်္ကေတပြယုဂ်ကြီးပဲ"လို့ နှလုံးသွင်းပြီး ဆထက်ထမ်းပိုး တိုး၍တိုး၍သာ ကြည်ညိုဖြစ်ကြမှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူသားတွေဟာ ရိုးဖြောင့်မှုကို ကြည်ညိုတတ်တဲ့ သဘာဝက အစဉ်အမြဲရှိနေတတ်ကြလို့ပါ။

ဒီခေတ်မှာကော ရသေ့တွေရဲ့အပြုအမူကို အတုယူဖြစ်ရင် ကောင်းမလားလို့ပါ။

တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ၊ ရသေ့တွေလို ရန်ကုန်မြစ်ထဲ၊ ဒေါပုံမြစ်ထဲက သဲတွေယူပုံလို့တော့ ဘယ်ဖြစ်တော့မလဲ၊ တိုက်တာအဆောက်အဦတွေက နေ့စဉ်ဆောက်လုပ်နေကြရတာဆိုတော့ သဲတွေက တိုက်တာအဆောက်အဦတွေအတွက် အသုံးချနေရတာကိုး။

ဒါဆို ဘာလုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ၊ စဉ်းစားဖြစ်တာကတော့ သစ်ပင်စိုက်ကြရင် ကောင်းမလားလို့ပါ။

အကုသိုလ်တစ်ခုခုကို တွေးမိ၊ ပြောမိ၊ ပြုလုပ်မိတိုင်း သစ်ပင်တစ်ပင်ပင် စိုက်လိုက်ဖို့ပါပဲလေ။ သစ်ပင်စိုက်

http://www.dhammadownload.com

ဖို့ နေရာတစ်ခုကိုတော့ သတ်မှတ်ထားကြရမှာပေါ့။

ကာလကြာလာတာနဲ့အမျှ တောအုပ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာမှာပါ။ ဒါဆို သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းပြီး သားလည်းဖြစ်၊ ရာသီဥတုကိုလည်းသာယာစေ၊ ပူအိုက်လှတဲ့ ရာသီဥတုကိုလည်း ကာကွယ်နိုင်၊ မိုးနည်းဒေသဆိုတာလည်း လျော့ပါး စသည်ဖြင့် တွေးမယ်ဆို အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေ အများကြီးပါ။

ပြီးတော့ အဲဒီတောအုပ်ကြီးကို ဘယ်သူကမှ “အကုသိုလ်တောအုပ်ကြီး”လို့ခေါ်မယ် မထင်ပါဘူး။ ဒါလူသားတွေရဲ့ ရိုးဖြောင့်မှု သင်္ကေတပြယုဂ်ကြီးတစ်ခုအဖြစ်ပဲ သတ်မှတ်ကြည်ညိုလေးစားဖြစ်ကြမှာပါ။

လူ့သဘာဝအရ ဘယ်သူမှ အကုသိုလ်နဲ့ မကင်းကြပါဘူး၊ အကုသိုလ်ကို ဖုံးကွယ်သူနဲ့ ဖွင့်လှစ်ဖော်ထုတ်ပြဝံ့သူသာ ကွာသွားပါလိမ့်မယ်။

နောက် လူ့သဘာဝတစ်ခုက အကုသိုလ်ကို ဖုံးကွယ်သူကို စပ်ဆုပ်ပြီး ဖွင့်လှစ်ဖော်ထုတ်ပြဝံ့သူကို

http://www.dhammadownload.com

ကြည်ညိုလေးစားတတ်ကြတာပါ။ အဓိကကတော့ သစ်ပင်စိုက်ရတဲ့ သတ္တိပါ။

အဲဒီတောအုပ်ထဲမှာ အလွှာမျိုးစုံ၊ နယ်ပယ်စုံက လူတွေရဲ့ သစ်ပင်တွေကို တွေ့ကြရမှာပါ။

ဟောဒါကတော့ ဆရာချစ်ဦးညိုရဲ့ သစ်ပင်၊ ဒါကတော့ ဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)ရဲ့သစ်ပင်၊ ဒါကတော့ ဆရာဦးဝင်းငြိမ်းရဲ့သစ်ပင်၊ ဒါကတော့ ကိုဦးဆွေရဲ့သစ်ပင်၊ ဒီသစ်ပင်လှလှကလေးကတော့ ဘယ်မင်းသမီးလေးရဲ့သစ်ပင်၊ ဒီသစ်ပင်ကြီးကတော့ ဘယ်စီးပွားရေးသမားကြီးသစ်ပင်၊ ဒီသစ်ပင်အမြင့်ကြီးကတော့ ဘယ်အထူးကုဆရာဝန်ကြီးရဲ့သစ်ပင် စသည် စသည်ဖြင့်ပေါ့။ ကမ္ပည်းမှတ်တိုင်တွေနဲ့ အလွှာမျိုးစုံ နယ်ပယ်စုံကလူတွေရဲ့ သစ်ပင်မျိုးစုံကိုတွေ့ကြရမှာပါ။ ပြီးတော့ အဲဒီသစ်ပင်တွေကိုကြည့်ပြီး ကြည်ညိုမှုသဒ္ဓါတရားတွေလည်း ပွားဖြစ်ဦးမှာပါ။

တကယ်လို့သာ အဲဒီတောအုပ်ကြီးဖြစ်ခဲ့ရင် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သစ်ပင်သွားစိုက်လိုက်ချင်ပါတယ်။ ဘယ်

နှစ်ပင်လောက် စိုက်ဖြစ်မယ်တော့ မသိပါဘူး၊ စိုက်ဖြစ်ဖို့ ကတော့ အသေအချာပါ။

တောအုပ်ကြီးသာ ဖြစ်လိုက်ပါတော့။

သစ်ပင်သွားစိုက်ရင်းနဲ့ အဲဒီတောအုပ်ကြီးထဲမှာပဲ ကိုယ့်ရဲ့ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်မှာဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ကလေးကို သတိကပ်ပြီး ဘယ်လိုစိတ်ကလေးဖြစ်နေသလဲ။ အဲဒီဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ကလေးက ဘယ်လိုသဘောလေးဖြစ်နေတာလဲ စသည်ဖြင့် ပေါ့။ဥပမာ–လောဘဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်လဲ လောဘလေးက ဘယ်လိုသဘောလေးဖြစ်နေတာလဲ၊ လောဘရဲ့သဘောလေးက ဘယ်လိုလေးလဲ စသည်ဖြင့် ဖြစ်နေတဲ့လောဘစိတ်ကလေးကို သတိကပ်ပြီး "လောဘ ဖြစ်တယ်၊ လောဘဖြစ်တယ်"ဆိုပြီး စိတ်ကိုရှုမှတ်တဲ့ စိတ္တာနုပဿနာခေါ်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးလည်း ခဏ္ဍကိုယ် တစ်နေ့စာလောက် ရှုမှတ်ခဲ့ချင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို တော့ အဲဒီရှုမှတ်စဉ်ကာလလေးမှာ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ဘဝလေး တစ်ခုကို တခဏပဲဖြစ်ဖြစ် ရလိုက်ချင်လို့ပါ။

http://www.dhammadownload.com

ကျမ်းကိုး–

အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ – ဒုတိယအုပ်

စာမျက်နှာ (၂၃၆)

အလင်းတာန်းဂျာနယ်

၁၆.၁၁.၂၀၀၅

http://www.dhammadownload.com

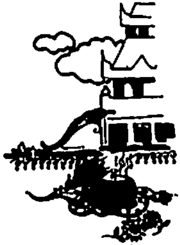

အချစ်ယာဂု၊ ငရုတ်သီးစပ်သည်

သီဟိုဠ်ကျွန်းမှာ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီးရဲ့ ငရုတ်သီးတစ်တောင့်ကျောင်း ရေစက်ချပွဲဟာ သမိုင်းတွင်ရစ်အောင် စည်ကားခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီငရုတ်သီးတစ်တောင့်ကျောင်းရေစက်ချပွဲမှာ ရဟန်းတော်တစ်သိန်း၊ ဘိက္ခုနီမကိုးသောင်းပင့်ပြီး လှူဖွယ်ဝတ္ထုများစွာနဲ့ အကြီးအကျယ်ပေးလှူခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအလှူမှာပဲ ရေစက်ဆုံခဲ့ကြသူနှစ်ဦးရဲ့ ဇာတ်လမ်းကလေးကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာတစ်ခုအဖြစ်ပူးတွဲ သမိုင်းတွင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီးဟာ သိတတ်တဲ့အရွယ်ကစပြီး

http://www.dhammadownload.com

စားဦးကိုမလှူဘဲ ထမင်းစားလေ့မရှိပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့ တောထဲမှာ စစ်တိုက်ရင်း ပွဲတော်တည်တဲ့အခါ စားဦးကို မလှူရသေးဘဲ ငရုတ်သီးတစ်တောင့်ကို အမှတ်တမဲ့ စား လိုက်မိပါသတဲ့။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီးက ဒီအမှတ်တမဲ့ စား လိုက်မိတာလေးကိုပဲ သတိတရ ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ စစ်ကြီး ပြီးဆုံးလို့ တိုင်းပြည်အေးချမ်းတဲ့အခါ ငရုတ်သီးတစ်တောင့် စားလိုက်မိတာလေးကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒဏ်ခတ်တဲ့အနေနဲ့ ကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်တိုက် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပါတယ်။ ကျောင်းတိုက်အမည်ကိုလည်း ငရုတ်သီးတစ်တောင့် ကျောင်းလို့ အမည်ပေးထားပါတယ်။

အဲဒီ ငရုတ်သီးတစ်တောင့်ကျောင်းတိုက် ရေစက် ချပွဲမှာ ခုနစ်နှစ်အရွယ် ကိုရင်လေးတစ်ပါးဟာ ယာဂုပူပူတွေ ကို သပိတ်နဲ့အပြည့် ခံယူလာပါတယ်။ ယာဂုကပူတော့ သပိတ်ကို သင်္ကန်းစွန်းလေးနဲ့ ခုကိုင်လိုက်၊ မကိုင်နိုင် လောက်အောင် ပူလာတဲ့အခါကျတော့ မြေကြီးပေါ် ချထား လိုက်၊ တစ်ခါ သင်္ကန်းစွန်းလေးနဲ့ကိုင်ပြီး ရှေ့ဆက်ကြွ

http://www.dhammadownload.com

လိုက်၊ ပူလာတဲ့အခါကျတော့ မြေကြီးပေါ် ခဏချထားလိုက်နဲ့ ဖြစ်နေပါတယ်။

ကိုရင်လေးဖြစ်နေပုံကို ခပ်လှမ်းလှမ်းက ကိုရင်လေးနဲ့ သက်တူရွယ်တူ ခုနစ်နှစ်အရွယ် သာမဏေမလေးက မြင်သွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုရင်လေးဆီသွားပြီး ...

"ကိုရင် ... ပူနေရင် တပည့်တော်ရဲ့ ဒီခံခွက်ကလေးနဲ့ သပိတ်အောက်က ခံကိုင်သွားပါဘုရား၊ ပြီးတော့ ဒီခံခွက်ကလေးကို ကိုရင့်ကို အပြီးလှူလိုက်ပါတယ်ဘုရား" လို့ပြောပြီး ကိုရင်လေးရဲ့အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းပေးလိုက်ပါတယ်။ ကိုရင်လေးကလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့ ပြန်ကြည့်လိုက်ပါသတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ နှစ်ကာလတွေ ကြာသွားရောပဲဆိုပါတော့၊ အဲဒီကြားကာလမှာ ဗြဟ္မဏတိဿ သူပုန်ကြီးက(၁၂)နှစ်တိုင်တိုင် ထအုပ်ချုပ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီတော့ ပြည်သူတွေ ဝတ်မွတ်ဆင်းရဲ၊ ရဟန်းသံဃာတွေလည်း အတိဒုက္ခရောက်၊ တချို့ကျတော့ အိန္ဒိယဘက် ထွက်ပြေးကြပါတယ်။ တချို့

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းတော်တွေကျတော့ တောထဲပုန်းရှောင်ပြီး ပိဋက သုံးပုံကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဆောင်ယူခဲ့ကြရပါတယ်။ တချို့ ရဟန်းတော်တွေကျတော့ အသတ်ခံလိုက်ကြရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ တစ်ခါက ယာဂုပူပူကို သပိတ်နဲ့ ခံယူခဲ့တဲ့ ကိုရင်လေးဟာ သက်တော်(၈၀) ဝါတော်(၆၀)ရ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်နေသလို ခံခွက်ကလေးလှူခဲ့တဲ့ သာမဏေမလေးဟာလည်း သက်တော်(၈၀)ရ ဘိက္ခုနီမ ကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။

အိန္ဒိယကို အစောဆုံး စစ်တိမ်းရှောင်သူတွေထဲမှာ စောစောက ဘိက္ခုနီမကြီးလည်း ပါပါတယ်။ သူတို့ဟာ အိန္ဒိယရောက်နေပေမယ့် သူတို့ရဲ့ဇာတိ သီဟိုဠ်စစ်သတင်း ကို အမြဲနားစွင့်နေကြပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာ သီဟိုဠ်က ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါး အိန္ဒိယကို စစ်တိမ်းရှောင်လာတယ်ဆိုတဲ့သတင်း ကြားလိုက်ကြပါတယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးဆီကို ဇာတိ

http://www.dhammadownload.com

စစ်သတင်း သွားမေးကြပါတယ်။ သတင်းမေးသူတွေထဲမှာ ဘိက္ခုနီမကြီးလည်း ပါပါတယ်။

လူတွေရှင်းသွားတော့ ဘိက္ခုနီမကြီးက ဆရာတော်ကြီးကို မေးခွန်းတစ်ခု မေးပါတယ်။

"ဆရာတော်ဘုရား၊ ငရုတ်သီးတစ်တောင့် ကျောင်း ရေစက်ချပွဲတုန်းက ဆရာတော်ဘုရား သက်တော် ဘယ်လောက်ရှိပါပြီလဲဘုရား"

"အဲဒီတုန်းက ငါ့အသက်က ခုနစ်နှစ်အရွယ် ကိုရင်လေးပေါ့"

"အဲဒီကျောင်းရေစက်ချပွဲတုန်းက တပည့်တော် လည်း ခုနစ်နှစ်အရွယ် သာမဏေမလေးပါပဲဘုရား၊ အဲဒီ ကျောင်း ရေစက်ချပွဲတုန်းက တပည့်တော် ကြုံခဲ့တာလေး ကို ဆရာတော့်ကို လျှောက်ပြရဦးမယ်ဘုရား၊ ကိုရင်လေး တစ်ပါးပေါ့၊ ယာဂုပူပူကို အလှူခံလာပြီး သပိတ်ကို သင်္ကန်း စွန်းနဲ့ကိုင်လိုက်၊ မြေပေါ်ပြန်ချထားလိုက်နဲ့ ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား။ ဒါနဲ့ တပည့်တော်လည်း သူ့ဆီသွားပြီး တပည့်

http://www.dhammadownload.com

တော်ရဲ့ခံခွက်ကလေးကို သပိတ်အောက်ကခံဖို့ဆိုပြီး လှူလိုက်တယ်ဘုရား။ ဒီအကြောင်းအရာလေးကိုတော့ ဒီနေ့အထိ မေ့လို့ကို မရပါဘူးဘုရား"

ဘိက္ခုနီမကြီးဆီကစကား ကြားလိုက်ရတော့ ဆရာတော်ကြီးက 'ဩော်'ဆိုပြီး အာမေဍိတ်သံနဲ့အတူ သက်ပြင်းကို မသိမသာချလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ...

"အဲဒီကိုရင်လေးဟာ တခြားသူ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါပါပဲ"လို့ပြောပြီး အနှစ်နှစ်အလလက ကိုယ်နဲ့မခွဲမခွာ အမှတ်တရအဖြစ် သိမ်းဆည်းလာခဲ့တဲ့ ခံခွက်ကလေးကို အိတ်ထဲက ထုတ်ပြလိုက်ပါသတဲ့။

သက်တော်(၈၀)အရွယ် ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဘိက္ခုနီမကြီးတို့ဟာ နှစ်ပေါင်းခုနစ်ဆယ်ကျော် သက်တမ်းရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ခံခွက်ကလေးကို နှစ်ဦးသား မှင်တက်မိစွာ စိုက်ကြည့်နေကြပါတယ်။

ပြီးတော့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဝတ်ခဲ့တဲ့အဝတ်တွေကို တခြားအဝတ်တစ်ခုနဲ့လဲပြီး နှစ်ဦးသဘောတူ လက်

http://www.dhammadownload.com

ထပ်လိုက်ကြပါသတဲ့။

***

တကယ်တော့ စာရေးဆရာတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီစာစုလေးကို ဒီမှာတင် အဆုံးသတ်လိုက်ချင်ပါတယ်။ အဋ္ဌကထာမှာလည်း ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဘိက္ခုနီမကြီးတို့ ရှေ့ဆက် ဘာဖြစ်သွားကြတယ်၊ လူ့ဘဝမှာ ဘယ်လိုလုပ်ကိုင် စားသောက်နေကြတယ်ဆိုတာ ဆက်ပြမထားပါဘူး။ လူထွက်သွားကြတယ်ဆိုတာနဲ့ပဲ အဆုံးသတ်ထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်က ဝိပဿနာနယ်နိမိတ်အတွင်းမှာ ရောက်နေရတာဖြစ်လေတော့ ဝိပဿနာနွယ်တဲ့ အဘိဓမ္မာသဘောလေးတစ်ခုကို သုံးသပ်ပြဖို့ တာဝန်က ရှိနေပြန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာနွယ်တဲ့ အဘိဓမ္မာသဘောလေးတစ်ခုကို ခပ်ကျဉ်းကျဉ်း သုံးသပ်ပြပါရစေဦး။

ပုထုဇဉ်တိုင်းမှာ ကိလေသာတွေ ရှိနေတယ်ဆိုတာ အထူးပြောစရာ မလိုပါဘူး။

ကိလေသာက သုံးပါးရှိပါတယ်။

http://www.dhammadownload.com

၁။ အနုသယ ကိလေသာ၊

၂။ ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာ၊

၃။ ဝီတိက္ကမ ကိလေသာ တဲ့။

အနုသယ ကိလေသာဆိုတာ–ပဋိသန္ဓေတည်ကတည်းက ပါလာတဲ့ ကိလေသာပါ။ သတ္တဝါတွေရဲ့ သန္တာန်မှာ အစဉ်သဖြင့် ကိန်းနေတဲ့ ကိလေသာပါ။

ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာဆိုတာက–အာရုံတစ်ခုကို တွေ့ပြီး ထကြွသောင်းကျန်းလာတဲ့ ကိလေသာပါ။

ဝီတိက္ကမ ကိလေသာဆိုတာကတော့ အာရုံတစ်ခုကို တွေ့ပြီး ထကြွသောင်းကျန်းရုံတင်မကတော့ဘဲ လွန်ကျူးမှုအဆင့်အထိ ရောက်သွားတဲ့ ကိလေသာပါ။

ဒီကိလေသာသုံးပါးရဲ့သရုပ်ကို ပေါ်လွင်သွားအောင် အထက်ကရေးပြခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုလေးကိုပဲ ပြန်အာရုံပြုကြည့်လိုက်ပါ။

ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဘိက္ခုနီမကြီးတို့ဟာ ပဋိသန္ဓေတည်ကတည်းက အနုသယ ကိလေသာတွေက ပါလာပြီး

http://www.dhammadownload.com

သွားပါ၊ သူတို့နှစ်ဦးရဲ့သန္တာန်မှာ အနုသယ ကိလေသာတွေက အစဉ်သဖြင့် ကိန်းနေခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ဘိက္ခုနီမကြီးဆိုတဲ့ ဝိသဘာဂအာရုံကို တွေ့လိုက်တဲ့အချိန်၊ ဘိက္ခုနီမကြီးက ဆရာတော်ကြီးဆိုတဲ့ ဝိသဘာဂအာရုံကို တွေ့လိုက်တဲ့အချိန်၊ အဲဒီအချိန်မှာ အစဉ်သဖြင့် ကိန်းနေခဲ့တဲ့ ကိလေသာတွေက ထကြွသောင်းကျန်းလာပါတော့တယ်။ (လွန်ကျူးမှုအဆင့်အထိတော့ မရောက်သေးပါဘူး) အဲဒီ ထကြွသောင်းကျန်းလာတဲ့ ကိလေသာကို ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံး ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဘိက္ခုနီမကြီးတို့နှစ်ဦးသဘောတူ လက်ထပ်လိုက်ကြတာကတော့ လွန်ကျူးခြင်းဆိုတဲ့ ဝီတိက္ကမ ကိလေသာ ဖြစ်သွားတော့တာပါပဲ။

ဒီတော့ ဒီကိလေသာသုံးပါးကို ဘာနဲ့ တားမလဲ? (ဒီနေရာမှာ ဘာနဲ့ပယ်မလဲလို့ မသုံးလိုပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီကိလေသာတွေကို ရဟန္တာဖြစ်မှသာ အကြွင်းမဲ့

http://www.dhammadownload.com

ပယ်သတ်လို့ရပါတယ်။ အခုပြောနေတာက ပုထုဇဉ်သက်သက်မျှအသွင်နဲ့ ပြောနေတာမို့ပါ)

စာဖတ်သူများ သိထားပြီးသားဖြစ်တဲ့ သိက္ခာသုံးပါးနဲ့ တားရပါတယ်။

၁။ ဝီတိက္ကမ ကိလေသာကို သီလသိက္ခာနဲ့ တားရပါတယ်။ ကိုယ်အခွင့်သင့်ရာ သီလတစ်ခုခုကို ဆောက်တည်ထားရင် လွန်ကျူးစရာအာရုံတစ်ခုကို တွေ့ပေမယ့် သီလဆောက်တည်ထားတဲ့အတွက် မလွန်ကျူးဖြစ်တော့ပါဘူး။

၂။ ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာကို သမာဓိသိက္ခာနဲ့ တားရပါတယ်။ သမာဓိဖြစ်စေတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်ထဲက ကိုယ်နှစ်သက်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ခုခုနဲ့ တားလို့ရပါတယ်။ ဥပမာ–ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပွားများနေမယ်ဆိုရင် စိတ်က ဘုရားဂုဏ်တော်ဆီမှာပဲ ရောက်နေတဲ့အတွက် ထကြွသောင်းကျန်းစရာအာရုံ မတွေ့ရတော့ပါဘူး။ ဒီတော့ ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာကို တားပြီးသား ဖြစ်

http://www.dhammadownload.com

နေပါတယ်။

၃။ အနုသယ ကိလေသာကိုတော့ ဝိပဿနာဆိုတဲ့ ပညာသိက္ခာနဲ့ တားရပါတယ်။ ဆိုလိုချက်ကတော့ ကိလေသာ သုံးပါးကို သိက္ခာသုံးပါးနဲ့ တားဆီးရတဲ့ သဘောပါ။

ဒီစာစုမှာ အဓိကပြောချင်တာက ဝိပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ပါပဲ။

မြတ်စွာဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိတော်မှာ–သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ ဧကာယနော မဂ္ဂေါ လို့ ဟောခဲ့ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ သတ္တဝါတွေ ကိလေသာ စင်ကြယ်ဖို့ နှစ်ကြောင်းမရှိတဲ့ တစ်ကြောင်းတည်းသော လမ်းစဉ်က ဝိပဿနာသတိပဋ္ဌာန် လမ်းစဉ်ပါပဲတဲ့။

ဒါကြောင့် ကိလေသာတွေ စင်ကြယ်ဖို့အတွက် ဝိပဿနာသတိပဋ္ဌာန် လမ်းစဉ်မှတစ်ပါး ... ။

ကျမ်းကိုး–

၁။ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ

http://www.dhammadownload.com

(ရထဝိနီတသုတ်၊ နှာ – ၅၀၊ ၅၁)

၂။ မဟာဝင် (ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်)

၃။ သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာ (အရှင်ဇနကာဘိဝံသ)

အင်တာဗျူးဂျာနယ်

၁၁.၁၁.၂၀၀၂